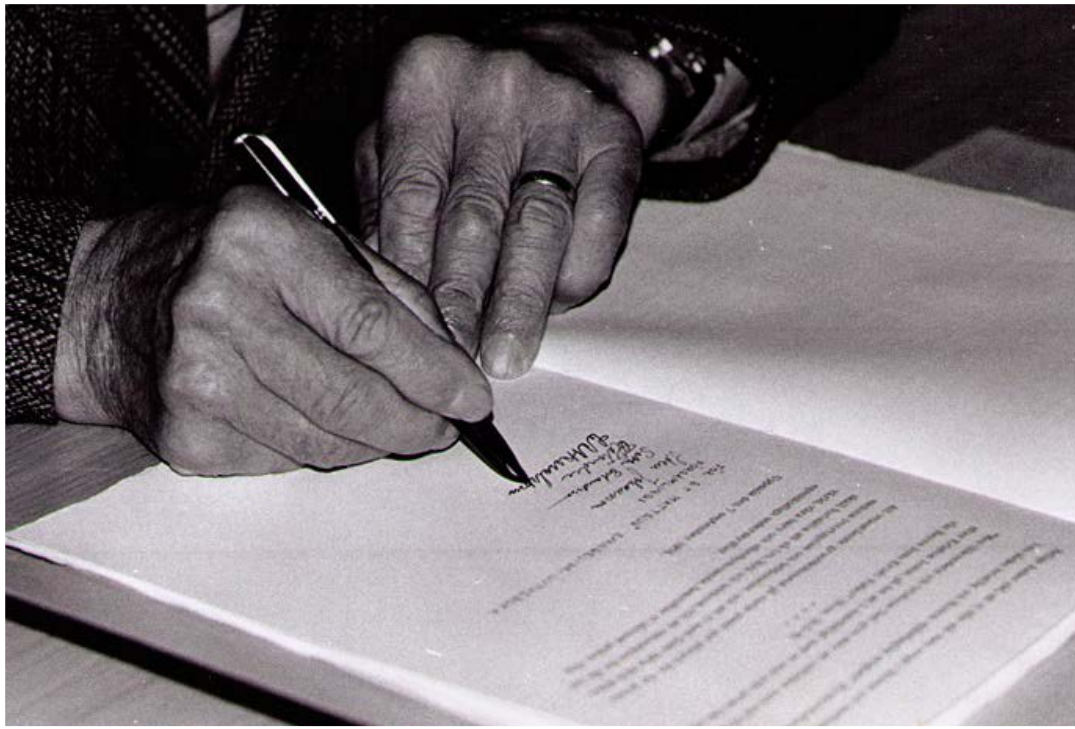

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2014 – ÅRGÅNG 28. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

C.A. Åkerström från Ursviken undertecknar LBKs grunddokument 7 sept. 1974

- LBK 40 år
- Faktorer bakom LBKs tillkomst
- Luther och antisemitismen
- Apologetik – tron försvar

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro
306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.
Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

- Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

- Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

- Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

- Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

- LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Lutherska Bekännelsekyrkan 40 år

2014 firar vår kyrka 40 årsjubileum. Bibel och Bekännelse kommer att uppmärksamma denna händelse genom att på olika sätt belysa LBKs historia utifrån olika perspektiv. Det har varit 40 år av smärta, sorg och synd men också 40 år av frid, glädje och förlåtelse. Är vår kyrka unik som en liten betydelslös klick på den svenska kyrkokartan? Ja nog har vi ofta fått höra att vi är en liten sekt. Guds folk har alltid fått strida och stå upp för sanningen och bekänna ordet när tider av avfall och förnekelse präglade kyrkan. Herrens profeter i Gamla testamentet uppmanade alltid Israels folk att följa Guds Ord. De talade vad de hade fått höra av Gud och därför börjar ofta profeterna i GT sin förkunnelse med orden "Så säger Herren."

I Nya testamentet fick apostlarna strida för att bevara ordet rent och klart när villolärare trängde sig in i kyrkan och likt ulvar i fårkläder förledde Guds folk och förde dem bort ifrån Ordet.

En av de största psalmförfattarna inom lutherdomen är Paul Gerhardt. Han var också präst och levde under en svår tid men troheten till Bibelordet övergav han inte. När kurfursten i Brandenburg ville att även de lutherska prästerna skulle förrätta dopet efter det reformerta dopritualet vägrade han och följderna blev att han fick lämna sitt ämbete.

Hur är det med oss? Varför lämnade vi den folkkyrka som våra förfäder i generationer tillhört? Gud har i alla tider bundit sitt löfte vid sina ord. Om vi förblir i hans ord då skall vi förstå san-

ningen och sanningen ska göra oss fria. Guds rika välsignelser är alltid knutna till sanningens ord. Därför har Guds folk i alla tider varit noggranna med av avvisa det som är falskt och hålla sig till det som är sant. Kristus är Bibelns kärna och stjärna och därför säger Gud att ingen kommer till honom utan Kristus. "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6).

En liten glömd skara i Norrland brukar kallas separatisterna. De fick lida mycket för sin trohet mot ordet och bekännelsen. De vägrade döpa sina barn i en falsk kyrka. Genom att deras eget dop skedde utanför kyrkan men enligt Bibeln blev barnen kallade för oäktingar.

Separatisterna på 1850-talet

Lutherska Bekännelsekyrkan är inte unik på något sätt utan har bara följt det som Guds folk gjort i alla tider. För mer än 150 år sedan började allvarliga kristna i Norrland reagera över tillståndet i statskyrkan. Upplysningstidens budskap hade under slutet av 1700-talet och i början av 1800-talet slagit igenom i statskyrkan. Till detta befann sig Sverige också i lekamlig nöd. Alkoholismen var utbredd och genomsnittskonsumtionen låg på över 40 liter per person och år. Dessutom rådde missväxt, landet hade svårt att få fram mat och många svalt.

I Norrland skedde ett uppvaknande och de s.k. separatisterna såg att det var fara å färde. Vilka var egentligen separatisterna och vad kännetecknade dessa som ville

hålla fast vid Guds rena ord? De vägrade att godkänna ”nyböckren”, dvs. 1810 års katekes, 1811 års kyrkohandbok och 1819 års psalmbok, då de menade att den upplysningsteologi som där knäsatets var svärförenlig med den lutherdom som dittills varit normerande i Sverige och som deras trosövertygelse var grundad på.

I nummer 23 av Norrbottens-Posten 1853 står det att medlemmar av Nederluleå, Piteå, Skellefteå och Vännäs socknar har anhållit om att 1) Få behålla den gamla katekesen, 2) Få sjunga ur den gamla psalmboken 3) Få döpa barnen efter det gamla dopritualet 4) Få fira mässa efter den gamla handboken. Om detta inte bifalles önskar dessa medlemmar att få lämna statskyrkan och bilda egna församlingar med präster som delar deras tro och bekännelse. Svaret lät vänta på sig fram till 1858 och det blev avslag på denna framställning.

Då utträdde 141 separatister och bildade ”Piteå Christeliga församling”. Orsaken till detta utträde angav man i 16 punkter av vilka här följer några: Statskyrkan har av dopet, som är ett nådesförbund och idel syndernas förlåtelse, gjort ett lagförbund likt det som skedde på Sinai. Kyrkan har vidare börjat lära att den naturliga människan, som är ett vredens barn av naturen Ps 51:7, Joel 1:5, blir salig förutan dopet. Härmed fördärvas också läran om arvsyndens. Församlingens rätt att pröva och bedöma läran såväl som lärare var en annan punkt som dessa troende människor blivit berövade. Man reagerade också över att statskyrkan bundit gudstjänsten vid vissa rum,

Johan Riström, en av separatisternas ledare

tider och personer och därigenom upprättat ett prästvælde. Den 26 oktober 1858 upphörde konventikelplaketet som gällt sedan 1726 och innebar att offentliga kristna samlingar var förbjudna t.o.m. i hemmen. 1859 byggde separatisterna sitt första kapell i Öjebyn.

Separatisterna och Rosenius

Rosenius hade en oklar syn på kyrkan och vad kyrkan är. Ett utförligt arbete om detta finns under titeln ”Rosenius och kyrkofrågan”, S Erlandsson 1974. Men låt oss ändå i några få punkter beskriva hur C.O. Rosenius i nummer efter nummer av sin tidning Pietisten motarbetade dessa separatister som lämnat statskyrkan. Rosenius erkände att den svenska statskyrkan antagit sådana böcker som var emot ”evangelii sanning,” men han förnekade att man genom nattvardsgång i denna kyrka hyllade det orätta som lärdes där. Rosenius försökte rättfärdiga sitt handlings-

sätt genom att hänvisa till Jesu eget exempel:

”Kristus var sann människa och medlem av en kyrka, den judiska; där tog han omskärelsen och påskalammet och gick årligen upp till templet ända till sin död. Vågar nu någon säga, att han därmed stadfäste eller hyllade de villfarelser och människoläror, med vilka kyrkans lära var uppblandad, och vilka han ständigt bestraffade? Han sa inte till sina lärjungar: Ni skall lämna synagogan, utan: de skall utesluta er ur synagogan. Så gick det med lärjungarna och så med Luther att de blev skilda från sina kyrkor.”

Denna utläggning av Rosenius är både dålig och falsk emedan den i århundraden har förlett människor att stanna kvar i en kyrka som förkunnar falsk lära. Kyrkan i Israel var en teokrati, dvs. en gudsstat som inte går att jämföra med svenska statskyrkan. För det andra gjorde Jesus vid åtminstone ett tillfälle något som Rosenius inte varit med om. ”Han drev ut dem som sålde och köpte i templet” dvs. de som använde templet till något annat än det var ämnat till. Luther blev inte heller utkastad. På morgonen den 10 december 1520 brände han den kanoniska lagen och bullan utanför stadporten i Wittenberg. Vid en samling efteråt med sina kollegor och studenter sa han: ”Om ni vill bli saliga måste ni helt lämna den romerska kyrkan”. Det är ett vanligt missförstånd att Luther blev utkastad! Han lämnade.

Ingvar Adriansson

Guds ord verkar alltid

Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktbar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Förgäves ska det inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det. Med glädje ska ni dra ut, i frid ska ni föras fram. Bergen och höjderna ska brista ut i jubel inför er, alla markens träd ska klappa i händerna. Där nu törnsnår finns ska cypresser växa upp, där nässlor står ska myrten växa upp. Detta ska bli Herren till ära, ett evigt tecken som inte ska utplånas (Jes. 55:10-13).

”Det går inte! Det är lika bra vi ger upp!” Visst händer det ganska ofta att vi människor möter problem i livet som verkar vara olösliga. Det kan vara ett problem som möter oss på arbetsplatsen. Det kan vara svårigheter med att få den personliga ekonomin att gå ihop. Det kan vara knutar som har uppkommit mellan medlemmar i kyrkan eller församlingen. Eller också kan det vara något som har läst sig mellan familjemedlemmar. Vi känner oss osäkra. Kanske har vi provat olika saker som inte har fungerat och till slut kan vi inte komma på fler goda idéer om

hur vi ska lösa saker och ting. Eller också blir vi så trötta och modlösa att vi bara ger upp.

Nu finns det optimister bland oss som så frimodigt och fint hävdar att det inte finns några problem utan bara utmaningar. Problem är ett främmande ord menar de. Och vi suckar för oss själva och tänker att sådana människor har nog aldrig upplevt verkliga problem. De har nog aldrig mött väggen i livet.

I kyrkliga sammanhang kan en sådan känsla av uppgivenhet och oförmåga ofta verka förlamande på arbetet i kyrkan och församlingen. Tanken att det vi håller på med inte tjänar något till är en destruktiv tanke. Den tar ifrån oss frimodigheten och lusten att arbeta vidare. Vissa försöker döva modlösheten genom att arbeta ännu mer, andra drar sig tillbaka och orkar inte längre.

I bibeltexten från profeten Jesaja hör vi om något som *alltid* verkar, *alltid* gör nytta, *aldrig* är förgäves utan *alltid* ger resultat. Vi talar om *Guds ord*. Guds ord verkar alltid. ”Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktbar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från

min mun. Förgäves ska det inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det.” Så talar Herren genom sin profet Jesaja. Guds ord vänder aldrig tomt tillbaka till honom. Det är inte meningslöst att använda Guds ord.

Guds ord verkar alltid eftersom det är Guds ord

Bibeln är Guds ord. Det tror vi fullt och fast i vår kyrka. Det är därför Lutherska Bekännelsekyrkan finns. LBK bildades för att människor var övertygade om att Bibeln är Guds ord, att varje ord i denna bok är Guds inspirerade och ofelbara ord. LBK existerar som en motvikt till bibelkritiken som hävdar att Bibeln visserligen innehåller Guds ord men inte är Guds ord helt igenom. Det finns mycket mänskligt innehåll i Bibeln menar man.

Vi har vår övertygelse eftersom Bibeln själv säger att den är Guds ord. ”Hela Skriften är utandad av Gud” läser vi i 2 Tim. 3:16. ”Ingen profetia i Skriften har kommit till genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud” skriver Petrus. Och för att ingen ska tro att det bara handlar om de *talade, muntliga* ord som profe-

terna och apostlarna förkunnade talar han om profetorden ”i Skriften”, dvs. de skrivna orden (2 Petr. 1:20,21).

Att världens barn inte vill betrakta Bibeln som Guds ord är förståeligt. Otron kan ju inte tåla Bibelns innehåll, för Bibeln avslöjar och fördömer otron. Men det är allvarligt och sorgligt att kyrkans egna medlemmar, biskopar, präster och lekfolk, också helst ser att vissa delar av Bibeln blir överhoppade eller stryks för att så mycket är omodernt och omöjligt att förkunna för den moderna människan.

Om Bibeln inte är Guds ord blir följden att vi inte har något klart budskap från Gud. För om det som står i Bibeln inte är Guds budskap, var ska vi då hitta det? I människans egen fantasi? I din och min lilla hjärna? Ska vi vara beroende av att höra vad biskoparna säger för att kunna veta vad Gud vill säga till oss? Ska du som en vanlig kristen vara beroende av vad felande teologer och uppblåsta forskare har hittat på för att veta vad Gud vill säga till dig?

Genom profeten förkunnar Herren att vi här har att göra med hans eget ord som går ut från hans mun (vers 11). Bibeln är inte en produkt av människors inbillning. Gud den helige Ande inspirerade Bibelns författare att skriva vartenda ord från Herren. Vi kan läsa de heliga skrifterna och veta att det vi finner där är just de sanningar som Herren vill berätta och uppenbara för oss.

Ja, jag vet att det inte är allt i Bibeln som vi förstår med våra små huvuden. Men även om vi inte förstår allt och ser allt kan vi vara helt säkra på att det är Guds

tankar och Guds ord. För Herren har också sagt: ”Mina tankar är inte era tankar och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar” (vers 8 och 9).

I sitt ord berättar Gud något för oss som inte en enda människa på jorden skulle kunna tänka ut av sig själv. Inte den största tänkare eller filosof, den klokaste vetenskapsman eller forskare, ingen Muhammed, Buddha eller Konfucius kan tänka ut det Gud uppenbarar i sitt ord. Bibelns budskap är faktiskt så fjärran från människors tankar att Paulus skriver att en människa sådan hon är av naturen inte kan ta emot det. ”Det är en dårskap för henne och hon kan inte förstå det” (1 Kor. 2:14). Ingen människa kan ta emot Guds budskap i Bibeln om inte Gud i sin nåd och genom sin helige Ande uppenbarar det för henne.

Guds ord kan hjälpa oss i våra liv därför att det är hans ord och inte vårt. När människors råd och mänsklig visdom inte längre räcker till har Guds ord förmåga att hjälpa oss därför att det är vår allvetande och vise Fars ord.

Guds ord verkar alltid enligt sitt gudomliga syfte

Herren säger genom sin profet: ”Förgäves ska det inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill och utfört det vartill jag har sänt ut det” (vers 11). Gud har en alldeles bestämd avsikt med att ge oss sitt ord. Ordet ska utföra det han vill. ”Där nu törnsnår finns ska cypresser växa upp, där nässlor står ska myrten växa upp. Detta

ska bli Herren till ära, ett evigt tecken som inte ska utplånas” (vers 13). Törnen sticker och nässlor bränner. Båda är bilder av något negativt och ofruktbart. Det första stället i Bibeln som talar om törnen är 1 Mos. 3:18. Efter det att människan fallit i synd skulle jorden bära törne och tistel. Det var inte Guds plan att det skulle vara så. Men på grund av människans synd blev jorden förbannad. Människan skulle bli tvungen att bruka jorden i sitt anletes svett, dvs. med stor möda och många bekymmer.

Detta är den verklighet vi befinner oss i. Törne och tistlar finns det mycket av i våra liv. Det finns mycket möda och plåga och bekymmer. Vi tänker, talar och gör ont mot varandra och blir offer för syndiga tankar, ord och gärningar från andra. Det ger invändiga sår. Men Gud vill inte att det ska vara så. Han vill att det ska växa vackra och fruktbara plantor i och mellan oss. Därför har han gett oss sitt Ord. Och Ordet verkar. *Lagen* verkar syndabekännelse och ånger. När Gud förkunnar sin vilja i Ordet blir vi avslöjade och det tjänar inget till att gömma sig för Gud och försöka skjuta bort tanken på synden. Den finns nämligen där. Det påminner såret i samvetet oss om. Men lagen har ingen möjlighet att göra något åt såret. Den kan inte få det att läka. Den kan inte hjälpa oss att känna oss bättre. Den ger oss inget hopp. Den gör oss bara förtvivlade. Men lagen har ändå verkat. Den har verkat förtvivlan. Den har väckt samvetet.

Men Guds Ord är inte bara lag. Det är framför allt *evangelium*, det glada budskapet om

frälsningen. Gud vill inte att vi ska vara förtvivalde och utan hopp. Därför ger han oss evangeliet om Jesus Kristus, Guds egen Son som kom för att sona all vår synd och skuld. Jesus har uppfyllt alla lagens krav för oss och lidit det straff som vi har förtjänat. För Kristi skull får vi förlåtelse för allt det onda vi tänkt och sagt och gjort. Guds heliga avsikt med att berätta detta i evangeliet är att vi ska tro fullt och fast att det Jesus gjorde gäller oss. För Kristi skull kan vi ha ro i samvetet.

Guds Ord verkar eftersom lagen har den gudomliga avsikten att visa oss vår synd och driva oss till Kristus, och det verkar eftersom evangeliet har den gudomliga avsikten att ge oss tro och visshet om att alla våra synder är förlättna för Jesu skull.

Guds ord verkar alltid eftersom det har gudomlig kraft

Kan Guds ord uppfylla sitt syfte? Ja, för det har gudomlig kraft. Guds ord verkar vad Gud vill och utför det vartill han har sänt ut det, säger profeten.

När vi betraktar ordet ser vi kanske ingen kraft i det. Det förkunnas för oss av människor med en mänsklig röst. Det kan lätt få oss att dra slutsatsen att det inte finns mer kraft i ordet än i den människa som förkunnar det. Får inte jorden väta i form av regn eller snö torkar den ut och kan inte producera

fruktbara plantor. Det är likadant med oss människor. Om inte Guds ord ”regnar” över oss blir vi till en andlig öken och bär ingen frukt. I öknen växer ingenting. På samma sätt växer inga goda frukter i dem som inte får näring av Guds ord. Liksom regelbundet regn gör jorden fruktbar kommer ett regelbundet bruk av Guds ord att göra våra hjärtan och liv fruktbara.

Gud fortsätter att verka i våra hjärtan genom evangeliet. Det är det medel han använder. Genom evangeliet som vi har i Ordet, dopet och nattvarden, skapar Gud tron i oss, håller tron levande och får den att växa. Och när tron växer producerar den samtidigt trons goda frukter, dvs. gärningar som är gjorda i kärlek och tacksamhet till Gud.

Paulus säger: ”Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror” (Rom. 1:16). Kraften beror inte på mig som förkunnar det. Jag kan tala vackra ord, använda fina formuleringar, ha en fin och tydlig disposition i min predikan, ha rätt utstrålning, intressanta illustrationer osv., men om jag inte förkunnar Guds ord verkar det inte trons goda frukter. Det kan kanske verka goda känslor, men det är något helt annat. Det är inte det vi talar om här. Vi talar om den verkan Gud vill ha, nämligen syndabekännelse och tro, frid i samvetet och hopp om evigt liv. Den verkan ger endast Guds ord.

Gud vill att Ordet ska nå ut. Jesaja säger: ”Med glädje ska ni dra ut, i frid ska ni föras fram. Bergen och höjderna ska brista ut i jubel inför er, alla markens träd ska klappa i händerna” (vers 12). Ordet måste ut. Det finns mycket torrt land där ute. Världen är som en stor öken. Det finns så mycket andlig förvirring och nöd. Vi har Guds ord. Vi har det som kan ge människor tro och hopp. Låt oss inte sluta med att ge vårt personliga vittnesbörd var och en på sin plats. Låt oss inte sluta samlas till gudstjänster och bibelstudier och bjuda med oss andra. Låt oss inte sluta stödja arbetet med att utbilda präster och lärare som ska fortsätta föra ut Guds ord. För Guds ord verkar. Bibeln säger: ”Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom så att det skiljer själ och ande, led och märg” (Hebr. 4:12).

Käre Herre Gud, världen omkring oss ser ditt Ord som omodernt och ineffektivt. Vi vet och tror att ditt Ord är mäktigt och sant. Vi vet att det verkar när allt annat verkar hopplöst och meningslöst. Vi vet att det kan ge oss tro och hopp. Ge oss därför lust att fortsätta höra ditt Ord och ta det till oss i våra hjärtan. Ge oss frimodighet att föra ut det till människor. Ditt Ord verkar alltid. Amen.

Egil Edvardsen

Gud vill vårt bästa

*Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa,
för dem som är kallade efter hans beslut. Rom 8:28*

”Åh Jenny, du är hemma! Tack, Gode Gud!”
Mamma kom rusande och gav sin dotter en kram. Resten av familjen kom också skyndande när de hörde mammas rop.

”Ja det är jag, och jag är väldigt arg!” gnällde Jenny. ”Jag glömde min mattebok i skåpet och busschauffören kunde inte vänta två minuter medan jag hämtade den. Men jag fick sällskap av Judit så jag behövde i alla fall inte gå hem ensam.”

”Så det var därför du inte var med på bussen?”
Mamma andades ut. ”Vi har varit så oroliga!”

”Men mamma, jag är ju bara en timma sen.”

”Jenny”, sa pappa stillsamt. ”Din buss råkade ut för en olycka på väg hem från skolan och 20 skolbarn skadades.”

Jenny sjönk ner på en stol. ”Jag kunde ha varit med på den bussen”, sa hon chockat. ”Men hur gick det med de andra? Var det någon som blev allvarligt skadad?”

”Ett av barnen bröt ett ben”, svarade pappa, ”och jag hörde något om tre brutna armar, men något mer vet vi inte”.

”Gud skyddade dig och dina vänner”, sa mamma, ”även om några av dem kommer att behöva sjukhusvård”.

Jenny nickade. ”Jag är tacksam att ingen dog, men ni skulle ha sett hur arg jag var när busschauffören körde iväg... Jag skulle ha sjungit hela vägen hem istället för att klaga, om jag bara hade vetat vad som skulle hända.”

Kan du komma på ett tillfälle när Gud har skyddat dig på ett fantastiskt sätt, eller kanske

till och med räddat ditt liv? Eller har du någon gång blivit skadad och undrat varför Gud lät det hända? Världen är full av ondska och hemskheter. Djävulen väntar bakom varje hörn, beredd att fälla oss och utsätta våra liv och själar för fara. Det är viktigt att komma ihåg att Jesus alltid går med oss. Han kommer antingen att skydda oss eller använda det onda till vårt bästa.

Det är svårt att förstå Guds plan när vi ser på livet med våra syndfulla ögon. Vi kan inte förstå varför Gud låter en mamma, pappa, bror eller syster dö. Det är där vår tro på Jesus kommer in. Han lovar att allt, även det onda, tråkiga och svåra kommer att samverka till det bästa för dem som älskar Gud.

Vi vet alla hur förfärlig Jesu död var. Att Guds syndfria Son spikades fast på korset för att dö var det värsta exemplet på ondska. Denna ondska har Gud använt till något bra för alla människor. Genom att Jesus dog är våra synder förlätta.

När vi får problem borde vi klamra oss fast ännu hårdare vid Jesus. Det här livet är inte allt, och Jesus kommer att skydda oss så att vi säkert når vårt himmelska hem.

Bön

Käre Jesus, hjälp oss att lita på dig när vi är omgivna av ondska och det verkar som att du har lämnat oss. Påminn oss om att du vänder det onda till det bästa för dem som älskar dig. Amen.

Ur ”A Few Minutes With Jesus”
av Joslyn Moldstad

Trettondagslägret

För att fira trettondagen samlades vi till ett läger på Fridhem i Vännäs den första helgen 2014. Trettondagslägret hade annonserats som ett läger där alla var välkomna, och bland de som kom fanns många ungdomar som hade åkt långt för att få ta del av kristen undervisning och gemenskap och vara med på de roliga lekarna i Vännäs Winter Games.

Under bibelstudierna fick vi lyssna till god undervisning av Peter Öman och David Åkerlund och även fundera och svara på en hel del discussionsfrågor som gjorde oss till mer aktiva deltagare. Att frågor ställs till oss från den som leder bibelstudiet är bra eftersom vi lär oss mer. Ibland delades vi in i discussionsgrupper där vi pratade kring frågorna för att sen återförenas med dom andra och dela med oss av våra svar. Andra gånger blev discussionsfrågorna riktade till hela lägergruppen. Det är bra med denna variation, framförallt så att dom som kanske har svårt för att prata inför många lättare kan

få komma till tals i en mindre grupp.

Lekarna i Vännäs Winter Games arrangerades varje dag under lägret. Linnea och Anneli Lindmark ska ha en stor eloge för många roliga och påhittiga lekar där vi fick användning för både kroppen, samarbetsförmågan, kunskapen och tävlingsinstinkten. En lika stora eloge kan vi inte ge till molnen som inte lyckades producera särskilt mycket snö under vårt läger, förutom när vi skulle dansa limbo. Många goda mål producerades dock och i köket där Eva Lindmark var drivmotorn för all den fantastiska mat vi fick äta, medan alla fick hjälpa till med diskning och städning i turordning.

”Vilket underbart byte” heter en bra folder som blev utdelad och som vi fick öva oss på under ett av bibelstudierna. Den förklarar på ett enkelt sätt med hjälp av rubriker, illustrationer och bibelverser varför vi behöver både lag (”Det är era missgärningar som skiljer er och er Gud från varandra” Jes. 59:2)

och evangelium (”Se Guds lamm, som tar bort världens synd!” Joh. 1:29). Den kan vara bra att lära sig. Självklart för din egen del, men också för att du ska veta bättre hur du kan svara nästa gång någon undrar vad kristendomen egentligen är, vad den handlar om i grunden.

Fler goda minnen vi tar med oss från lägret: Nattvardsgudstjänsten och gudstjänsten i Fridhems fina kapell på söndagen. Spännande pingisspel i aktivitetsrummet på andra våningen. Att även några ungdomar utifrån kom på vårt läger. Möjligheten till att skriva ner frågor i frågelådan och få svar på dom under en frågestund.

I ett land med en så stor yta som Sverige är det viktigt för oss i LBK att fortsätta arrangera dessa läger, små som stora, så att vi i de utspridda församlingarna får träffa varandra. Det går lång tid mellan varje sommar, så det är viktigt att prioritera läger av olika slag även under de andra årstiderna.

Bjarte Edvardsen

Skidläger i Hemsedal 27-30 mars

Se LBKs hemsida

Barn- och ungdomsläger i Hjortsberga 29-31 maj

S:t Markus församling i Ljungby inbjuder till Hjortsbergagården, en fin lägergård mellan Ljungby och Växjö, 8 km från Alvesta.

Lektioner i fyra grupper: 13-, 10-12, 7-9 och mini.

Det finns gott om plats även för föräldrar.

Lägeravgift 500:-

Anmälan till Natalie Gunnarsson,
gunnarsson.na@telia.com senast 1 maj.

Hjälmargården

9-10 juli LBKs kyrkokonferens

11-13 juli LBKs 40-årsjubileum

Uppgifter och anmälan: Anna Karlsson 0372-19068, 070-6693849,
annaskuriosa@telia.com

Fullständigt program i nr 2 av Bibel och Bekännelse.

Sommarläger i Odensjö 5-10 augusti

Välkommen till sommarens ungdomsläger den 5-10 augusti i Odensjö! Vi kommer att bo i Tallklintens bygdegård som ligger 4 mil från Ljungby vid den vackra sjön Bolmen.

Hoppas vi ses!

Caroline

*Du har skapat mina njurar, du vävde mig i moderlivet.
Jag tackar dig att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl.*

Benen i min kropp var inte osynliga för dig när jag formades i det fördolda, när jag bildades i jordens djup.

Dina ögon såg mig när jag var ett litet foster. Alla mina dagar blev skrivna i din bok, de var bestämda innan någon av dem hade kommit. (Psalt. 139:13-16)

12 veckor gammalt foster

Luther och antisemitismen

Hur kan vi svara dem som säger att Martin Luther var antisemit eftersom han fördömde judarna? Jag har en vän som tycker att vi lutheraner inte borde följa en sådan man.

Det finns två frågor här. Den ena är varför vi ”följer Luther” och den andra är om Luther var antisemit. Båda frågorna är värda att ställa och besvara.

Hur uppfattar lutheraner Luther?

De som inte vet så mycket kanske tänker att lutheraner beundrar Luther blint och vördar honom på ett olyckligt sätt. Men det är faktiskt så att vi är tacksamma för de viktiga sanningar som Gud gav tillbaka till kyrkan genom Martin Luther. De sanningar som reformatorn kämpade för var ”genom nåden allena, tron allena och Skriften allena”, ja, genom Kristus allena. Framhåll detta för din vän. Det är det som den lutherska läran handlar om.

Lutheraner har aldrig trott eller lärt att precis allt som Luther sagt eller skrivit är korrekt. Luther sa och skrev vissa saker som inte borde ha sagts eller skrivits. Det är inte så märkligt om man tänker på hur mycket han skrev. Vi ska hålla fast vid de gudomliga sanningar som återfick sin framträdande plats genom Luther. Men samtidigt måste vi erkänna att han var en bristfull människa.

Var Luther antisemit?

Anklagelserna att Luther var antisemit kommer vanligen från att man läst hans traktat *Om judarna och deras lögner* från 1543, där reformatorn i överdrivna ordalag gav tvivelaktiga råd om hur man skulle förhålla sig till judar på den tiden. Vi har aldrig ställt oss bakom hur han uttryckte sig i denna avhandling men tror inte heller att en rättvis bedömning av Luther och hans budskap skulle visa att han var antisemit. Förträffliga böcker har behandlat detta ämne, men vi måste här begränsa oss till några korta punkter:

- Luther skrev också positivt om judar och tillrättavisade kristna för hur de behandlade judar. Ett exempel: ”Man måste fördöma raseriet hos en del kristna (om de nu kan kallas kristna). De inbillar sig att de gör Gud en tjänst när de hatiskt förföljer judar, tänker illa om dem och förolämpar dem . . . Enligt Psalt. 14:7 och Paulus ord i Romarbrevet 9:1 bör man däremot av hjärtat tycka synd om dem och ständigt be för dem . . . De bör dra dem till sig genom att på allt sätt visa vänlighet, tålmod, förböner och omsorger” (*What Luther says: An Anthology*, Vol. 2, 683).
- Luthers attityd kan snarare karaktäriseras som antijudaistisk än som antisemitisk. Hans motstånd var inte rasistiskt eller etnologiskt utan teologiskt. Han anklagade människor som framhärdar i sitt avvisande av Jesus som Messias och frälsningen genom tron allena. Luther skrev skarpt mot påven i Rom och hans teologiska anhängare av samma skäl.
- Precis som alla andra var Luther ett barn av sin tid. Det är svårt för dagens människor att sätta sig in i hans historiska sammanhang, och det är inte rättvist att döma honom efter vår måttstock för vad som passar sig. Luthers språk låter grymt, men hans motståndare använde ofta liknande språk och den tidens litterära stil innehöll fräna angrepp, skällsord och avsiktliga överdrifter.

Vi måste dock medge att traktaten från 1543 inte visar Luther från hans bästa sida. Vi kan inte skriva under på eller ursäkta det han skrev. Ur historisk synpunkt bör det inte förvåna oss att han ibland gjorde sig delaktig i sin tids oacceptabla förhållningssätt. Det som förvånar är hur ofta han höjde sig över sin tid och förespråkade storslagna och eviga sanningar, framför allt evangeliet om full och fri förlåtelse.

*Av prof. Forrest Bivens,
Forward in Christ 10/13*

Faktorer bakom LBKs tillkomst

Av stor betydelse för LBKs tillkomst var Stiftelsen Biblicums bildande den 8 oktober 1968. Enligt grundarna med teol. dr David Hedegård och domprosten G. A. Danell i spetsen hade avstegen från biblisk kristendom gått så långt inom Svenska kyrkan att det var hög tid att upprätta en fristående bibeltrogen undervisningsinstitution. Men hur skulle denna institution arbeta? ”En menighetsfakultet som förser en mer och mer sekulariserad kyrka och en alltmer politiserad kyrkoledning med bekännelsetrogna präster – det blir bara en halvmesyr”, skrev Danell i Nya Väktaren 3/69. Flera gånger påtalade Hedegård och Danell behovet av en fri luthersk bekännelsekyrka.

Att komplettera obiblisk förkunnelse med biblisk var en modell som de inomkyrkliga väckelserörelserna tillämpat alltsedan 1800-talet. Denna halvmesyr hade praktiserats så länge i våra nordiska länder att många som plågades av kyrkans sekularisering ändå inte kunde tänka sig att helt bryta med den avfallna kyrkan. ”Man ska inte överge sin sjuka mor”, hette det bl.a.

Ungefär samtidigt som Biblicum bildades hände en del i Uppsala som gradvis ledde till en fullständig separation från Svenska kyrkan och upprättandet av en fri luthersk församling. Studenter samlades till ett erevna-studium varje lördag förmiddag. (Erevna är det grekiska ordet för ”forskning i Skriften”, se Apg. 17:11 om judarna i Berea). Dessutom höll David

Hedegård regelbundna bibelförklaringar i anslutning till Luthers lilla katekes. Men när det blev söndag förmiddag saknade deltagarna i dessa bibelstudier en församling att gå till där samma goda gemenskap kring Guds ord fanns. Det ledde till att docent Seth Erlandsson kallades att tillsammans med

DETTA TROR VI
Evangelisk-Luthersk Mission
anordnar under hösten följande gudstjänster kring trosläran:

29 oktober	Gud och uppenbarelse
4 november	Skapelsen och syndafallet
5 november	Kristus och återlösningen
8 november	Kyrkodag (tid och plats anges senare)
12 november	Rättfärdiggörelsen genom tron
19 november	Helgelsen
26 november	Jesu återkomst och domen
3 december	Lag och evangelium
10 december	Dopet
17 december	Nattvarden

Gudstjänsterna hålles i S:t Pers kyrka kl. 14
Alla hjärtligt välkomna! Klipp ur annonsen!

David Hedegård predika och förvalta sakramenten vid söndagliga gudstjänster. Först hyrdes en ABF-lokal men sedan uppläts S:t Pers stadsdelskyrka för detta ändamål. Gudstjänsterna annonserades i Upsala Nya Tidning som ”Evangelisk-luthersk högmässa” kl. 14. Vid kyrkkaffet ledde David Hedegård mycket uppskattade katekessamtal.

Efter Hedegårds bortgång den 3 okt. 1971 blev det svårt att varje söndag inbjuda till offentliga gudstjänster. Som Biblicums föreståndare på heltid måste Erlandsson ägna huvuddelen av sin tid åt Biblicums uppbyggnad och föreläsningsverksamhet runt om i landet. Men den fristående gudstjänstgemenskapen fortsatte i hemmen med läsning av Luthers postilla eller någon annan god pre-

dikan. Fr.o.m. hösten 1972 gjordes en förnyad satsning att nå ut med offentliga ”gudstjänster kring trosläran”. Under namnet ”Evangelisk-Luthersk Mission” hölls sådana gudstjänster i S:t Pers kyrka varje söndag kl 14 mellan den 29 okt. och 17 dec. Onsdagen den 8 nov. inbjöd Evangelisk-Luthersk Mission till ”Kyrkodag kring ämnet LUTHERSK BEKÄNNELSEKYRKA” med föreläsningar i Uppsala universitets sal IV av Sten Johansson, Seth Erlandsson och Per Jonsson.

1972 gav pastor Per Jonsson i Landskrona ut boken ”Luthersk bekännelsekyrka” och publicerade fr.o.m. 1973 en rad artiklar i sin tidning ”Lutherskt Sändebrev” som förespråkade bildandet av en fri luthersk bekännelsekyrka.

På Jonssons initiativ inbjöd Stiftelsen Biblicum professor Siegbert Becker från Wisconsinssynoden i USA att komma till Sverige och föreläsa hösten 1972. Becker kom och hans föreläsningar blev mycket uppskattade och klargörande i olika bibliska lärofrågor. Genom honom blev det mer och mer uppenbart att en partiell brytning med Svenska kyrkan var en halvmesyr. Det ledde till att deltagarna i Uppsalagemenskapen en efter en lämnade Svenska kyrkan och i början av hösten 1973 bildades S:t Matteus evangelisk-lutherska församling i Uppsala. Till pastor kallades teol. kand. Sten Johansson som prästvigdes den 2 sept. av Erlandsson i närvaro av två pastorer från Evangelical Lutheran Synod (ELS) i USA.

För att klargöra behovet av flera fria evangelisk-lutherska församlingar tog Seth Erlandsson och Sten Johansson i sept. 1973 initiativ till ett *Upprop till alla som är allvarligt oroad över läget i den svenska kristenheten*. I detta upp-rops tolv punkter stod det bl.a.:

- En kyrka som är sin Herre trogen har inte biskopar (1917: församlingsföreståndare) som förnekar att Bibeln är Guds inspirerade och tillförlitliga ord i alla stycken. 1 Petr. 4:11; Tit. 1:7-9.
- En kyrka som är sin Herre trogen har endast sådana kyrkoråd vars ledamöter håller fast vid Bibelns undervisning i alla stycken.
- En kyrka som är sin Herre trogen kan inte arbeta i gemenskap med organisationer som förnekar delar av den kristna

tron, t.ex. Kyrkornas Världsråd och Lutherska Världsförbundet. 2 Kor. 6:14-15.

- Ett samfund som inte driver ut de falska profeterna handlar emot Kristi egna ord. När dess ledning kommit i främmande händer, har det satts ur stånd att fungera som en rätt församling. Ett sådant samfund kan de som vill vara trogna Guds Ord inte stå i gemenskap med. Matt. 7:15; Apg. 19:8-10; Rom. 16:17; 2 Kor. 6:14-18; Tit. 3:10.

Ganska många instämde i upp-ropet. Men att lämna Svenska kyrkan var för de flesta ett för stort steg. Ett vanligt argument för att stå kvar i Svenska kyrkan var att man därmed kunde påverka dess utveckling och lättare nå ut till människor genom Svenska kyrkans breda kontaktnät.

Bibelns lära om en rätt kyrko-

gemenskap ledde emellertid till att ytterligare ett par fria lutherska församlingar bildades under sommaren 1974: S:t Johannes församling i Yxenhult och Vår Frälsares församling i Landskrona. Medlemmar från dessa båda församlingar samlades i Uppsala tillsammans med medlemmar från S:t Matteus församling och grundade Lutherska bekännelsekyrkan i Sverige den 7 sept. 1974. Per Jonsson, som var pastor för Vår Frälsares lutherska församling i Landskrona, blev LBKs första ordförande. För tjänstgöring som pastor och biträdande pastor i S:t Johannes församling kallade denna församling Arne Svensson och Alvar Svensson, före detta predikanter i Missionsällskapet Bibeltrogna Vänner. De prästvigdes och installerades i sin tjänst i oktober.

Seth Erlandsson

NY BOK FRÅN BIBLICUMS FÖRLAG!

SETH ERLANDSSON

Frågor och svar om Bibeln

Pris 150 kr.

Kan beställas från
BIBLICUMS FÖRLAG
 Släntvägen 10, 331 35 Värnamo
 E-mail: biblicum@bredband.net

Apologetik - trons försvar

Ett av de mer omstridda områdena inom kristen forskning är det vi brukar kalla apologetik, eller trons försvar. Man har diskuterat om intresset för apologetik är en svaghet hos den kristne, en vilja att komplettera Guds Ord med människotankar, ett tvivel på att Ordet är tillräckligt. Självklart finns det avarter inom apologetiken som är uttryck för just sådana tvivel och sådan svaghet, men trons försvar kan också vara ett verktyg som hjälper oss att bereda vägen för lag och evangelium.

Vi ska titta på exempel som visar att även aposteln Paulus, kallad, utsänd och undervisad av Jesus själv, använder sig av apologetik för att nå fram till sina åhörare. I Apg 13 kan vi läsa om hur Paulus talar i en synagoga inför de församlade judarna. Paulus visste att hans åhörare, precis som hans själv, fått studera Gamla testamentets skrifter från tidig ålder och att de kände till profetiorna om Messias. Därför börjar Paulus med att sammanfatta den judiska historien från Abraham till Kung David (vers 16-22). Så här långt kan vi anta att han har alla åhörare med sig. Detta är välbekant och okontroversiellt för dem som samlats i synagogan för att fira sabbat. Men Paulus har ett annat syfte med att rikta blickarna mot historien. Han vill visa att den pekar på Jesus.

Paulus fortsätter med att berätta om Davids son Jesus, hans liv, död och återuppståndelse (vers 23-37). Vi kan anta att allt detta var sådant som männis-

korna i Antiokia i Pisidien hade hört talas om, även om de inte trodde på att Jesus var Guds son. Paulus berättar fakta om Kristus, men han gör det på ett sådant sätt att han knyter samman det åhörarna redan vet om Israels folks historia och Guds löften med det de ännu inte vet – att denne Jesus är sann Gud och världens frälsare. Paulus visar på att de profetior och löften Israels folk bevarat som dyrbara skatter nu gått i uppfyllelse genom Jesus från Nasaret.

Ett annat exempel på Paulus användning av apologetik är hans tal i Atén (Apg 17). Paulus åhörare på Areopagen påminner mer om de människor vi möter dagligen än den judiska församlingen i Antiokia. Dessa greker sätter förnuftet, vetenskapen och filosofin högt, och de har ingen djup kunskap om GT:s profetior. Därför skiljer sig också Paulus tal till dem på flera punkter från hans predikan i Antiokia. Paulus börjar med att berömma aténarna för att de är så religiösa, staden är full av tempel, men fokuserar på ett särskilt altare – det med inskriften ”Åt en okänd Gud” (v. 23). Det är just denna Gud jag har kommit till er för att predika om, säger Paulus, och berättar om den allsmäktige Skaparen som är alltings konung. Så långt verkar grekerna lyssna intresserat, att människorna skapats av en Gud eller ett antal gudar tror de redan. Paulus fortsätter med att förklara att Gud inte vill att alla folk ska tillbe sina egna lokala gudar, utan att de ska omvända sig och tro på den

återuppståndne. Här får Paulus mothugg. Uppståndelsen från de döda var en främmande tanke för grekerna såväl som för sadducéerna, och Paulus måste avsluta sin predikan. Trots att flera åhörare motsätter sig evangeliets förkunnelse, är det en liten grupp som följer Paulus i tro på budskapet.

Utifrån dessa två exempel ser vi att Paulus inte bara förkunnar lag och evangelium rakt upp och ner. Istället funderar han i förväg på vilka åhörarna är. Vilka förkunskaper och föreställningar de har, och vad som kan få dem att lyssna till Guds Ord. Vi kan lära oss några principer av Paulus. 1. Visa ödmjukhet – att platta till den icke-troende leder ingen vart. Istället börjar Paulus med att stryka medhårs. 2. Bygg en bro – anknyt till något den andre redan känner till eller tror på. På så sätt kan du få din vän eller bekant att ha ett öppet sinne. 3. Var frimodig – eftersom du blivit utsänd av Gud själv behöver du inte be om ursäkt för ditt budskap. Det du berättar är sant, och livsviktigt.

Sammanfattningsvis kan vi säga att apologetiken har en begränsad men viktig roll. Bibeln lär oss att endast evangeliet i Ord och sakrament kan skapa tro i människors hjärtan. Samtidigt har Gud utrustat sina utsända med ett förnuft och det ska vi använda när vi vittnar om Guds väldiga gärningar.

*Källa: Borgwardt, Michael J,
"The Apostle Paul as Apologist"
Peter Öman*

HEMMA HOS HERREN

Lennart Johansson

Född 3 oktober 1929

Död 23 september 2013

Heliga Trefaldighet församling Göteborg

Lennart Johansson växte upp i ett hem med kristna grundvärderingar. Både hans far och farfar hade tjänstgjort som kyrkvaktmästare. Den tjänstvilligheten tog Lennart med sig. Det är så vi inom Lutherska Bekännelsekyrkan minns honom. Han var oftast först på plats när vi skulle förbereda för gudstjänst på söndagen. Han ställde i ordning och ordnade med det praktiska och log mot oss under sin tvinnade mustasch.

Lennart gifte sig med Inga-Maj 1957, utbildade sig till flygmekaniker i Mölndal och arbetade i Såtenäs och Malmö. 1962 gjorde han FN-tjänstgöring i Kongo-Kinshasa och stannade där några år. Därefter blev det Malmö tills han och familjen hamnade först i Zambia och därefter i Malawi, där han blev kvar i 16 år. När dottern Maria och en av hennes bröder skulle konfirmeras lärde han känna den lutherska Wisconsin-synoden (WELS) och blev medlem där. 1986 återvände Lennart till Sverige och förenades med WELS systerkyrka här: Lutherska Bekännelsekyrkan. Han blev trogen församlingen till den dag han skulle få förenas med den himmelska Kyrkan.

Det finns mycket gott att säga om Lennart, men han trodde inte att han hade sitt verkliga hem i himlen för att han var bättre än andra, utan för att han visste att Gud av nåd förlåter syndare.

Jesus sade: *”Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.”* (Joh 5: 24)

Vad är det för ord Lennart hörde, och som du och jag också får höra? Det är evangeliet, det är det glada budskapet: *”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.”* (Joh 3: 16-18)

Orsaken till att död, sjukdom och lidande finns i världen är att vi alla kommit bort från Gud genom den första människan Adams synd. Men Gud älskade världen så mycket att han lovade sända sin enfödde Son till världen. Jesus Kristus tog alla våra synder och all vår skuld på korset, och genom honom äger vi förlåtelse inför Gud.

När vi som Lennart tror detta, tror på Kristus, då har vi evigt liv. *Den som tror på honom ska inte gå förlorad utan ha evigt liv.* Ja, detta eviga liv är inte något vi får först när vi läggs i graven. Jesus sade *”Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet”* (Joh 5: 24). Den som tror lämnar bara kroppen när det är dags att säga adjö. Han har bytt plats. Nu är han eller hon hemma hos Jesus i himlen.

Lennart var noga med att vara i tid och tyckte inte om att stressa. Maria har berättat att pappa brukade säga *pangono, pangono!* Det betyder *”att göra saker i maklig takt”* på chichewa, ett afrikanskt språk. Sista gången jag träffade Lennart i kyrkan i Göteborg berättade han att han kände sig trött och mycket svag. När Maria pratade med sin pappa de sista dagarna och frågade om han orkade fortsätta att kämpa så svarade han: *”nej”*. Nu får Lennart vila hemma hos sin älskade Frälsare. Och på den yttersta dagen skall Kristus Jesus själv uppväcka honom ur graven med en förhärligad kropp.

Samma löfte om evigt liv får vi också äga genom tron på Kristus Jesus vår Frälsare, som dött på korset och genom sin död besegrat vår död.

Vi alla som varit Lennarts vänner och anhöriga saknar honom. Men samtidigt gläds vi, för vi vet att han kommit hem till sin älskade Frälsare Jesus Kristus, som han ägde i sitt hjärta och tog emot genom det heliga Sakramentet.

Stefan Sjöqvist

Snabba förändringar

Maria och Josef var mycket förundrade över allt som hände när Jesus hade fötts. Gud hade sänt sin Son till världen genom dem och fortsatte låta stora under ske. Frälsarens födelse förkunnades av änglar. Herdar såg tecken och kom för att tillbe Herren som kommit som en liten baby. Änglar-nas glada "Ära vare Gud" ekade och väckte stor häpnad. Framstående hedningar som kallades vise män följde ett annat tecken på himlen och färdades långa vägar för att tillbe barnet Jesus och ge honom dyrbara gåvor. Kristna plockar fortfarande varje år fram sina julkrubbor och förundras över de under som skedde i Davids stad.

Men denna tid av frid avbröts abrupt när de vise männen vänt hem igen. Allvarliga drömmar och dödshot ledde till plötslig avfärd från den lilla staden Betlehem som legat så lugnt i glansen av det eviga Ljuset. Tiderna förändrades hastigt.

Gud säger i sitt ord: *Allt har sin tid* (Pred. 3:1). I våra ögon kan dåliga tider plötsligt ändras till goda, goda till dåliga eller dåliga till ännu värre. Inför det nya året undrar vi vad det ska föra med sig. Blir det liv eller död för mig och dem jag älskar? Blir det krig eller fred, välstånd eller nöd för vårt land? Och ännu viktigare: vilka syndiga frestelser kommer Satan att lägga i min väg? Vilka attacker ska han göra på min tro på Herren som kom för att rädda oss?

För oss verkar förändringar komma plötsligt. Men inte för Herren. Han har kontroll över allting. Vi ser hur han bemötte alla onda planer som djävulen hittade på mot hans Barn. Och som Guds adopterade barn i Kristus vill vi med lugn tillförsikt och förundran säga: *Min tid står i dina händer* (Psalt. 31:15).

Förkortad och bearbetad andakt ur Meditations

DOP

Karin Sigrid

dotter till Kristina och Mattias Ljunggren

född 8 nov. 2013, döpt 8 dec. 2013

Markuskyrkan, Ljungby

Vill du göra månatliga överföringar till LBK?

Använd Nordeas bankkontonummer

9960 4202273365.

Ange om du vill att gåvan ska användas till något särskilt, t.ex. "Ungdomsläger" "Damlaget" eller något annat.

Glädjande nyheter om luthersk mission i Indien

2014 är ett viktigt år för vår amerikanska systerkyrka ELS mission i Indien. Fjorton män har prästvigs i början av året, i många fall efter 12 års utbildning. En ny skola och en ny kyrka har nyligen invigts.

Plan för utgivning av Bibel och Bekännelse 2014

Nr 2 v. 16, manusstopp 24/3

Nr 3 v. 26, manusstopp 2/6

Nr 4 v. 36, manusstopp 11/8

Nr 5 v. 48, manusstopp 3/11

Maria, jungfrun som överraskande blev mor

Med Jesu Kristi födelse gick det till så: hans mor Maria var trolovad med Josef, men innan de hade kommit tillsammans visade det sig att hon var havande genom den helige Ande (Matt. 1:18)

HAR DU NÅGONSIN FUNDERAT på hur det gick till när den unga flickan, troligen tonåring, gick till sina föräldrar och sin fästman och berättade att hon var med barn? Det skulle vara naturligt om Marias familj tittade misstänksamt på den mycket äldre Josef, övertygade om att han hade förfört deras unga dotter före bröllopsdagen. Att bli gravid utom äktenskapet var en skam som den unga, ömtåliga familjen måste klara av.

Vi kan tänka oss hur scenen utvecklades. ”Det är bara ett problem,” protesterade Josef. ”Barnet är inte mitt.” Övåntat förklarade sig mannen oskyldig och den unga kvinnan bekräftade att han talade sanning. Nu vilade hela skulden på hennes axlar. Hon hade tydligen låtit sina lustar ta överhanden. Hur kunde hon vara så dum? Hur kunde hon tro att hon skulle klara sig ur det? Maria hade lite att förklara.

Hennes svar lät helt otroligt. Ingen man var inblandad när det här barnet blev till. Det var ett Guds under. En ängel som hette Gabriel hade besökt henne och förkunnat: *Du ska bli havande och föda en son. . . . Han ska bli stor och kallas den Högstes Son* (Luk. 1:34). Det var inte underligt att hon frågat: *Hur ska detta kunna ske? Ingen*

man har rört mig (Luk. 1:34). Och så här hade ängeln svarat: *Den helige Ande ska komma över dig, och den Högstes kraft ska vila över dig* (Luk. 1:35). Maria hade aldrig i sitt liv varit så orubblig, men hennes berättelse var svår att fatta.

Det var så lidandet började för den kvinna som födde vår Frälsare. Hennes lidande var inte likt hennes Sons lidande. Det betalade inte för några synder, varken hennes egna eller någon annans. Men det var inte desto mindre ett lidande. Det var ett tungt kors att bära för henne. Det var den sortens lidande som den gamle mannen Simeon genom gudomlig ingivelse skulle kasta ljus över genom att säga till denna unga kvinna: *Också genom din själ ska det gå ett svärd* (Luk. 2:35).

Denna centrala person förtjänar inte vår tillbedjan. Det är bara hennes barn som förtjänar den. Men vilken förebild i tro hon är för oss att ta efter, denna jungfru som överraskande blev mor!

Käre himmelske Far, hjälp mig att likt Maria bära de kors du i din nåd vill ge mig. Amen.

Ur Meditations